

Tahir
Kəbirli

Yetişər zəfər çağı

Humay qayasını düşünərkən

Görüşdük son dəfə biz
Onunla illər öncə
Bir qaranlıq gecədə,
Bozarmışdı necə də!..
Ucalsa da qarşımda
Məğrur Humay qayası,
Qarışmışdı havası.
Uzadıb əllərimi
Sığal çəkdim üzünə.
Qucaqlaşdıq, uşaqtək.
Sığındım daş dizinə...
Hiss etdik ki, bu sondu,
Baxışlar qar ələdi,
Bağrımız buza döndü.
Duyğular, düşüncələr,
Eh, neçə bölüm oldu
O vaxtdan, o zamandan
Aramızda ayrılıq
Tabutsuz ölüm oldu,
Sübutsuz ölüm oldu...
Haçandır ağırıbdır
Uca zirvənin başı.
Ancaq pozulmayıbdır
Heç dağların yaddaşı.
Min ümüdlə, inamla
Gözlər elin yolunu.
Qayalar qol uzadıb
Kəsər selin yolunu.
Sözünü, kəlməsini
Dumana, qara yazar...
Eşqini, sevgilisini
Həsərət yollara yazar.
Buludların sinəsi
Əzablardan sökülür,

Elə bil, qəzəbindən
Daşlar qopub, tökülür.
Dözmək olmur bu dərədə,
O dağlar çənə qalıb.
Xəyanətin əmriylə
Dağlar düşməne qalıb.
Fəqət ümid itməyib,
Qəlbədə güman yaşayır.
Ruhumuzda əbədi
Doğma ünvan yaşayır.
Aylar illər ötsə də,
Dillər üzölmür haqdan.
Xeyallar qanadlanıb,
Qalxır ulu torpaqdan...
Fikir aparır mənə
Yenə dağlara sarı.
Qayaların anatek
Açılıbdır qolları...
Çevrilib gündoğana
Dəlidağa yollandım.
Axdım gur sular ilə,
Ocaqlarda qalandım.
Boylandım Pir tərəfə,
Məndən aman istədi.
Baxanda Yüzbulağa
Dərdə dərman istədi.
Gördüm geniş yaylaqlar,
Ellərdən hay gözləyir.
Tənha qalan yamaclar
Sevincdən pay gözləyir...
Üçtəpəyə boylandım.
Sanki, alışdım, yandım.
Hayqırdım, haray çəkdim,
Səsım düşdü dərəyə.
Gözlərim yaş axıtdı
Bu qəmli mənzerəyə.
Kəbirlinin, Avşarın
Kəhrizli obasının
Ocaqları sönmüşdü.
Önümdə, elə bil ki,
Dərd hasara dönmüşdü.
Yoldan keçən sürülər,
Dəvələr daş olmuşdu.
Təpələrin, düzlərin
Rəngi tamam solmuşdu...
Ayıldım xeyallardan,
Dərin bir fikrə daldım.
Sual verdim özümə
Tarixdən cavab aldım.
Bu torpağı dağları

Oğuz, Turan babalar
Bizə miras qoyublar.
Yurduмуza gəc baxan
Bəbəkleri oyublar.
Hər daşı, hər qayanı
Yadlardan qoruyublar
Bu gün də er igidlər
Dayanıb keşiyində
Doğma elin, vətənin.
Od-alova çevrilib
Önündə qart düşmənin.
Ümid itməyib hələ,
O yerlərə dönməyə
Bir dəli gümanım var,
Yenilməz inamım var.
Bizim məğrur ordumuz
Qalxıb ayağa ,əlbət,
Xilas edər tezliklə
Müqəddəs torpaqları.
Əsir qalan dağları.
Əzilər yağışların
Başı ilan başıtək.
Azad olar biryolluq
Həm Şuşam, Qarabağım,
Laçınım, Kəlbəcərim,
Bayraqımtək hər yerdə
Dalğalanar zəfərim.

Səhv etmirikmi?

Hər sözü, kəlmənin vardır öz yeri,
Yol azıb uzağa çox getmirikmi?
Beynin məhsuludur hiss, düşüncətək,
"Ürək sevir" deyib, səhv etmirikmi?

Ürək canımızda bir can yaşadır,
Seltək qan axıdır damarlarından.
Ancaq məhəbbət də, eşq də, sevgi də,
Daim bəhrələnir aqlın barından.

İnsan doğularkən onunla birgə,
Doğulur hər dəfə hiss də, duyğu da.
Fəqət böykdükcə, yaşı artıqca,
Böyüyür şüuru, aqlı, ruhu da...

Ağıl bir kitabdır, aç səhifələ,
Arzular, sevgilər vərəqlənəcək.
Dolub mənalarla, fikir yüküylə
Ömür sevinəcək, fərəhlənəcək...

Təsisçi və baş məsləhətçi:
Aqil ABBAS

Baş redaktor:
İradə TUNCAY

Qəzet "Ədalət" qəzetinin bilgisayar mərkəzində
yığılıb səhifələnmiş və "Son dakika" MMC-nin
mətbəəsində çap edilmişdir.

Müəlliflərin mövqeyi ilə redaksiyanın
mövqeyi üst-üstə düşməyə bilər.

KAPİ
koc
Müxbir hesab
S.V
AZ42A11B38
ir

